

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.984 van 26 september 1996
in de zaak A. 68.752/VII-13.929.**

In zake : Stefaan CORTHOUTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DEWAELE,
kantoor houdende te LANDEN,
Stationsstraat 108 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Stefaan CORTHOUTS op 2 mei 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 januari 1996 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn waarbij het kasteel van Dormaal en de watermolen, gelegen te Zoutleeuw, Grote Steenweg 68-72, op een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten en de omgeving op een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbaar dorpsgezicht worden geplaatst;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 september 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. KAMERS die, loco Advocaat M. DERWAELE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

"Verzoeker is eigenaar van het hierboven omschreven onroerend goed waarin hij een zelfstandige aktiviteit van transport met vrachtwagens uitoefent.

Deze aktiviteit is voor verzoeker van levensbelang nu hij geen andere inkomsten heeft.

Deze aktiviteit brengt voor verzoeker een netto-inkomen op van 604.661 fr zoals blijkt uit de stukken van de boekhouder. (stuk 4)

Verzoeker dient dagelijks inspanningen te doen om deze aktiviteit ten volle uit te oefenen en dient dagelijks op de baan te zijn.

Het beschermen van zijn onroerend goed als een historisch - archeologisch waardevol goed houdt meteen in dat verzoeker genoodzaakt is zijn beroeps-aktiviteit aan te passen aan de beschermingsmaatregelen die genomen worden.

Daarenboven dient verzoeker zijn eigendom open te stellen voor het brede publiek.

Tenslotte dient verzoeker met het oog op de klassering en het behoud van de molen en de bijgebouwen enorme investeringen te doen.

Al deze voorwaarden zullen onvermijdelijk voor gevolg hebben dat verzoeker financieel aan de rand van het faillissement zal komen en dus genoodzaakt zal zijn om zijn aktiviteit stop te zetten.

Verzoeker kan op dit ogenblik de ernst van het financieel nadeel niet konkreet bewijzen doch de voorbode dient zich al aan wanneer de herstellingswerken aan de molen ook effectief moeten beginnen.

Eenvoudig beweren dat elke eigenaar zijn eigendom moet onderhouden is natuurlijk niet redelijk. Iedereen doet uiteraard zijn onderhoudswerken in evenredigheid met zijn inkomsten en rekeninghoudend met zijn mogelijkheden.

Verzoeker zou er nooit aan denken om hic et nunc deze molen te laten werken, ook al was het maar voor zijn eigen plezier.

De overheid verplicht hem thans de niet voorziene onderhoudswerken voor een groot deel te financieren en te dragen.

Daarenboven merkt verzoeker op dat het openstellen van zijn eigendom voor het grote publiek gevaarlijk is en hem niet toelaat zijn aktiviteit als zelfstandig vervoerder ten volle uit te oefenen.

De onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing veroorzaakt in hoofde van verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt dat het betoog van de verzoeker algemeen en vaag is en dat geen concreet element wordt aangereikt, dat verzoeker niet aanwezig dient te zijn bij de uitvoering van onderhouds- en restauratiewerken en bij de openstelling van de molen die overigens enkel verplicht is wanneer de verzoeker aanspraak maakt op een dubbele restauratiepremie, dat de financiële last

bovendien beperkt is aangezien verzoeker aanspraak kan maken op een restauratiepremie die 80 % bedraagt van de totale kostprijs en op een onderhoudspremie en aangezien de helft van het niet gesubsidieerde gedeelte van de uitgaven fiscaal aftrekbaar is, dat die financiële last bovendien over verschillende jaren gespreid kan worden, de waarde van de eigendom van de verzoeker ten goede komt en niet onherstelbaar is en dat er verenigingen van vrijwillige molenaars bestaan die graag het beheer van de molen zouden overnemen d.m.v. een contract van erfpacht, hetgeen voor gevolg heeft dat de verzoeker noch tijd noch geld moet besteden aan de molen;

Overwegende dat de bestreden voorlopige bescherming van verzoekers watermolen niet tot gevolg heeft dat hij die molen moet openstellen voor het publiek, zodat verzoeker er zijn activiteit van zelfstandig vervoerder verder kan in uitoefenen en er ook geen gevaar bestaat voor het grote publiek; dat verzoeker de "enorme investeringen" die hij voor het behoud van de molen zou moeten doen helemaal niet specificeert en evenmin vermeldt in welke staat de molen zich thans bevindt en welke onderhoudswerken dringend zouden uitgevoerd moeten worden vooraleer de molen definitief beschermd wordt of de voorlopige bescherming van rechtswege vervalst;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig september 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. VERMEIRE.